

Amb prou feines trobem incentius per a estalviar energia i hi ha pocs diners per als projectes d'ajuda: la crisi financera capgira la prevenció del canvi climàtic, afirma Yvo de Boer, cap de la secretaria de la Convenció de l'ONU sobre el Canvi Climàtic. A l'entrevista explica per què creu, malgrat tot, en la consecució dels objectius de prevenció del canvi climàtic.

“La crisi tindrà conseqüències sobre la política ambiental”

EL TEMPS

Senyor de Boer, les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle dels països industrialitzats han tornat a augmentar des de l'any 2000. Ha fracassat la prevenció del canvi climàtic?

—No ho crec. Hem presentat dades de l'any 2006; per tant, només d'un any després de la implantació del protocol de Kyoto. Encara augmenten les emissions, però hi disminuiran. Els països que han ratificat el protocol

encara són capaços d'aconseguir els seus objectius.

—Més aviat sembla com si molts estats no es preocuparen pels seus compromisos en la prevenció del canvi climàtic; el Japó, per exemple.

—El Japó es troba molt lluny de l'objectiu, és cert. Però va canviant la seua política i també vol comprar drets d'emissió internacionals. Per això pense que el Japó de segur que

assolirà els compromisos del protocol de Kyoto.

—I del Canadà, què me'n dieu?

—El Canadà té moltes dificultats, certament. Es tracta d'una situació un poc singular. El país ha dit que no complirà el protocol de Kyoto, però que no vol abandonar el tractat.

—Els crítics afirmen que, enmig de la crisi financera i econòmica actual, ara mateix no ens podríem permetre de prevenir el canvi climàtic perquè la indústria es debilitaria encara més.

—Estic ben segur que la crisi tindrà conseqüències sobre la política ambiental. Hi ha pocs diners per a invertir en la prevenció del canvi climàtic, perquè els països han gastat molts diners a salvar els bancs. Al mateix temps, ha baixat el preu del petroli, i això és perjudicial per a les energies renovables i l'estalvi d'energia. Però a la cimera del G20 a Washington, a mitjan novembre, els estats van dir molt clarament que no s'havien d'oblidar els problemes a llarg termini, com ara el canvi climàtic.

—I per què hauria de passar realment això?

—Fa un any, a la cimera sobre el clima a Bali, es va prometre d'emprendre un procés de negociació que s'hauria d'acabar l'any vinent. Els advertiments dels científics es prenen molt seriosament. Els països entenen que ara prenem decisions sobre inversions per als trenta o cinquanta anys vinents. Seria imprudent de no prestar atenció al canvi climàtic.

—Parlant d'imprudència, quina actitud personal teniu davant la prevenció del canvi climàtic? Conduïu un cotxe oficial amb una emissió baixa de CO₂?

—Tinc un Toyota Prius, un híbrid. És el que recomane a tothom.

Christoph Seidler

Traducció de Blanca Juan